

Voorwerp

Verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU tot opschorting van de tenuitvoerlegging van besluit C(2020) 3013 final van de Commissie van 4 mei 2020 inzake een procedure op grond van artikel 18, lid 3, en artikel 24, lid 1, onder d), van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad (zaak AT. 40684 — Praktijken van Facebook Marketplace)

Dictum

- 1) De tenuitvoerlegging van artikel 1 van besluit C(2020) 3013 final van de Europese Commissie van 4 mei 2020 inzake een procedure op grond van artikel 18, lid 3, en artikel 24, lid 1, onder d), van verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad (zaak AT.40684 — Praktijken van Facebook Marketplace) wordt opgeschort voor zover de daarin geformuleerde verplichting betrekking heeft op documenten die geen verband houden met de commerciële activiteiten van Facebook Ireland Ltd en gevoelige persoonsgegevens bevatten, en voor zover de in punt 2 bedoelde procedure niet is vastgesteld.
- 2) Facebook Ireland zal de documenten met de in punt 1 bedoelde gegevens identificeren en op een afzonderlijke elektronische gegevensdrager toezenden aan de Commissie. Deze documenten zullen vervolgens in een virtuele dataroom worden geplaatst, die alleen toegankelijk zal zijn voor een zo gering mogelijk aantal leden van het onderzoeksteam, waarbij een gelijk aantal advocaten van Facebook Ireland (virtueel of fysiek) aanwezig zullen zijn. De leden van het onderzoeksteam zullen de betrokken documenten onderzoeken en selecteren, en zij zullen de advocaten van Facebook Ireland de mogelijkheid bieden om hun opmerkingen over de relevant geachte documenten te maken alvorens deze documenten in het dossier op te nemen. In geval van onenigheid over de kwalificatie van een document zullen de advocaten van Facebook Ireland het recht hebben om de redenen uiteen te zetten waarom zij het daar niet mee eens zijn. In geval van aanhoudende onenigheid zal Facebook Ireland de directeur voor Informatie, Communicatie en Media van het directoraat-generaal Concurrentie van de Commissie om arbitrage kunnen verzoeken.
- 3) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen voor het overige.
- 4) De beschikking van 24 juli 2020, Facebook Ireland/Commissie (T-452/20 R), wordt ingetrokken
- 5) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beroep ingesteld op 30 september 2020 — LA International Cooperation/Commissie

(Zaak T-609/20)

(2021/C 19/59)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: LA International Cooperation Srl (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: B. O'Connor, solicitor, en M. Hommé, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- het rechtstreeks tot verzoekster gerichte besluit van de Commissie van 20 juli 2020 (bestreden besluit), waarbij verzoekster wordt uitgesloten van deelname aan aanbestedingsprocedures die onder de EU-begroting en het 11e Europees Ontwikkelingsfonds vallen en van selectie voor de besteding van middelen van de Unie overeenkomstig verordening (EU, Euratom) nr. 2018/1046 (¹) en voor de besteding van middelen van het Europees Ontwikkelingsfonds overeenkomstig verordening (EU) nr. 2018/1877 (²), nietig verklaren; en,
- de Commissie verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zestien middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het beginsel van behoorlijk bestuur, het verbod van rechtsmisbruik, de zorgplicht en verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 ⁽³⁾.
2. Tweede middel: OLAF heeft verzoekster niet naar behoren behandeld, en daarmee verzoeksters recht van verdediging, de zorgplicht en haar recht op een eerlijk proces geschonden.
3. Derde middel: schending van de artikelen 7 en 9 van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013, het recht van behoorlijk bestuur, de zorgplicht en het recht op een eerlijk proces.
4. Vierde middel: schending van artikel 9, lid 4, van de basisverordening betreffende OLAF, van het recht op een eerlijk proces en van de motiveringsplicht.
5. Vijfde middel: OLAF heeft gehandeld in strijd met artikel 7, lid 8, van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 en in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur.
6. Zesde middel: schending van artikel 9, lid 1, van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013 en van het recht van behoorlijk bestuur.
7. Zevende middel: het EDES-panel heeft gehandeld in strijd met de artikelen 41, 47, 48 en 54 van het Handvest van de grondrechten, door een voorlopige juridische kwalificatie van de door OLAF vastgestelde feiten te geven.
8. Achtste middel: het bewerkte eindverslag van OLAF heeft het EDES-panel niet in staat gesteld een onafhankelijk oordeel te vellen, noch om een adequate analyse te verrichten van het gewicht dat moest worden gehecht aan de door verzoekster ingediende stukken, hetgeen in strijd is met het beginsel van behoorlijk bestuur en met de artikelen 135 tot en met 143 van het Financieel Reglement.
9. Negende middel: lobbyactiviteiten en succesvergoedingen zijn op zich niet onwettig; uitgaan van de veronderstelling dat dit wel zo is, vormt een schending van het beginsel van goed bestuur.
10. Tiende middel: de kern van de bevindingen van het bestreden besluit met betrekking tot verzoekster is onjuist, aangezien het EDES-panel en de toewijzende autoriteit (DG NEAR) in strijd hebben gehandeld met de fundamentele rechten van verzoekster en met name met de beginselen van behoorlijk bestuur en de zorgplicht; voorts is het bestreden besluit niet voldoende gemotiveerd.
11. Elfde middel: schending van artikel 13, lid 2, van het reglement van orde van het EDES-Panel en van het recht van verdediging.
12. Twaalfde middel: het EDES-panel moet in strijd met artikel 13, lid 2, van het reglement van orde van het EDES-panel over andere informatie hebben beschikt dan het opgestelde eindverslag.
13. Dertiende middel: het OLAF-eindverslag was dusdanig ingrijpend bewerkt, dat het in strijd was met het beginsel van behoorlijk bestuur, de zorgplicht en het beginsel van een eerlijk proces.
14. Veertiende middel: de sanctie werd vastgesteld op een niveau dat werd beïnvloed door de verschillende schendingen van verordening (EU, Euratom) nr. 883/2013, het Financieel Reglement en de fundamentele rechtsbeginselen.
15. Vijftiende middel: uit het bewerkte eindverslag blijkt niet dat het curriculum van een deskundige is bewerkt of gefabriceerd, zodat het bestreden besluit op dit punt ongegrond is, alsook in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur, de zorgplicht en het recht van verdediging.

16. Zestiende middel: het verslag van de operationele analyse van OLAF was ontoereikend voor de beoogde doeleinden, hetgeen in strijd is met de beginselen van behoorlijk bestuur en het recht van verdediging.

-
- (¹) Verordening (EU, Euratom) 2018/1046 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juli 2018 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie, tot wijziging van verordeningen (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU en tot intrekking van verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 (PB 2018, L 193, blz. 1).
- (²) Verordening (EU) 2018/1877 van de Raad van 26 november 2018 inzake het financieel reglement van toepassing op het 11e Europees Ontwikkelingsfonds, en tot intrekking van verordening (EU) 2015/323 (PB 2018, L 307, blz. 1).
- (³) Verordening (EU, EURATOM) nr. 883/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 september 2013 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad en verordening (Euratom) nr. 1074/1999 van de Raad (PB 2013, L 248, blz. 1).

Beroep ingesteld op 15 oktober 2020 — OG/EDA

(Zaak T-632/20)

(2021/C 19/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: OG (vertegenwoordigers: S. Pappas en N. Kyriazopoulou, advocaten)

Verwerende partij: Europees Defensieagentschap (EDA)

Conclusies

- het besluit van het Europees Defensieagentschap van 13 december 2019 waarbij verzoekster niet op de reservelijst van geschikte kandidaten werd geplaatst, nietig verklaren;
- het besluit van de directeur van het EDA waarbij verzoeksters klacht tegen het besluit van 13 december 2019 werd afgewezen, voor zover daarin de motivering van dat besluit wordt aangevuld, nietig verklaren; en
- de betaling van een schadevergoeding ten bedrage van 3 000 EUR voor de immateriële schade van verzoekster gelasten;
- verweerder in zijn eigen kosten alsmede de kosten van verzoeker met betrekking tot de huidige procedure verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster drie middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het wezenlijk vormvoorschrift van de motiveringsplicht.
 2. Tweede middel: schending van de beginselen van gelijke behandeling, transparantie, objectiviteit en behoorlijk bestuur.
 3. Derde middel: niet-inachtneming van de kennisgeving van de vacature, onrechtmatige of ontoereikende motivering en kennelijk onjuiste beoordeling van de kwalificaties van verzoekster voor de vacante functie.
-